

VI

Vi som er spredt rundt i småbiter, vi hvis kjøtt faller som regn, vi ber på det sterkeste om unnskyldning overfor den siviliserte verden, hver eneste en, menn, kvinner og barn, for at vi utilsiktet dukket opp i de fredelige hjemmene deres uten tillatelse. Vi ber om unnskyldning for å ha innprentet kroppsdelenene våre i de snøhvite minnene deres, for å ha laget riper i det normale bildet av det fulle og hele mennesket i øynene deres, og for å ha vært frekke nok til plutselig å komme til syne i nyheter, på internettsider og i avisene, nakne bortsett fra vårt blod og restene av våre forkullede lik. Vi ber om unnskyldning til alle som ikke våget å se direkte på skadene våre av frykt for å bli oppskaket, vi ber om unnskyldning til dem som ikke klarte å spise ferdig kveldsmaten etter å ha blitt utsatt for ferske bilder av oss på TV. Vi ber om unnskyldning for den lidelse vi har påført alle som har sett oss sånn, uforskjønnnet, uten at noen hadde sydd oss sammen eller samlet opp restene av oss før vi ble vist fram på skjermene. Vi ber også om unnskyldning til de israelske soldatene som hadde strevet med å trykke på knappene i flyene og tanksene sine for å sprengte oss i biter, og vi er lei oss for det avskyelige bildet vi ble til etter at de rettet bombene sine direkte mot våre bløte hoder og for alle timene de nå må tilbringe i psykiatriske klinikker for igjen å bli mennesker, sånn de var før vi ble forvandlet til motbydelige kroppsdeler som hjemsøker dem når de prøver å sove. Vi er de tingene dere har sett på skjermene og i pressen, og hvis dere anstrenger dere for å få bitene til å passe sammen, som i et puslespill, vil dere få et klart og tydelig bilde av oss, så klart og tydelig at dere vil være ute av stand til å gjøre noe som helst.

2008

Ghayath Almadhoun

Translated by Julia Nessrin Sebrani and Paal Bjelke Andersen